

ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๖ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๕๙ เพื่อประโยชน์แก่พระพุทธศาสนา และเป็นกรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัดในพระพุทธศาสนาทั่วประเทศที่ราชอาณาจัก ซึ่งได้สร้างขึ้น ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ให้เป็นหมวดหมู่ เป็นระเบียบเรียบร้อย สามารถอ้างอิงได้ จึงสมควรจัดทำทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา โดยมีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องชัดเจน สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จึงได้วางระเบียบไว้ดังนี้

๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๕๒”
๒. บรรดากฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน
๓. คำว่า “วัด” ในระเบียบนี้ หมายถึงวัดตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕
๔. การบันทึกข้อมูลรายละเอียดของวัดลงในทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา กระทำได้ดังนี้
 - ๔.๑ เป็นวัดที่มีชื่อปรากฏอยู่ในทะเบียนวัดของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ก่อนวันที่ได้ประกาศใช้ระเบียบนี้
 - ๔.๒ เป็นวัดที่ได้มีการประกาศตั้งวัดในพระพุทธศาสนา ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๗) และ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕
 - ๔.๓ เป็นวัดที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ประกาศแจ้งความยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระสงฆ์ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการยกวัดร้างเป็นวัดมีพระสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๑๔ หรือเป็นวัดที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้ประกาศยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕

/๔.๔ เป็นวัดที่....

๔.๔ เป็นวัดที่ปรากฏหลักฐานว่าได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้สร้างขึ้นตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองสงฆ์ ร.ศ. ๑๒๑ หรือได้รับอนุญาตให้สร้างและตั้งวัดตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ หรือได้รับอนุญาตให้สร้างและตั้งวัดตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๗) และฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือเป็นวัดที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติประกาศแจ้งความยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระสงฆ์ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการยกวัดร้างเป็นวัดมีพระสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๑๔ หรือได้รับการยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่ไม่ปรากฏชื่อวัดอยู่ในทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา

๔.๕ เป็นวัดที่ปรากฏหลักฐานว่าได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา และปรากฏในราชกิจจานุเบกษาว่า สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการเดิม) ได้ประกาศตั้งเป็นวัดในพระพุทธศาสนาแล้ว

๔.๖ เป็นวัดที่ปรากฏหลักฐานว่าได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา หรือมีพยานหลักฐานที่เชื่อได้ว่าตั้งวัดขึ้นก่อนปีที่พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ จะมีผลบังคับใช้ โดยจะต้องมีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินเป็นของวัดเรียบร้อยแล้ว กรณีที่ยังไม่มีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน ต้องดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินนั้นก่อน

๕. วัดที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓, ๔.๔, ๔.๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นผู้อนุมัติให้บันทึกข้อมูลของวัดลงในทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา

๖. วัดที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๔.๖ หรือที่มีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนาต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าคณะผู้ปกครองตามลำดับ จนถึงเจ้าคณะภาค และให้มีคณะกรรมการที่มีผู้แทนมหาเถรสมาคมร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษาพิจารณากลับกรอง และมีมติเป็นความเห็นว่ามีความเชื่อได้ว่าเป็นวัดเก่าตกลำรวจที่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนวัด ให้เสนอผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เพื่อพิจารณาสั่งการให้บันทึกข้อมูลของวัดลงในทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา และให้ถือเป็นข้อยุติ

๗. วัดที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๔ ต้องดำเนินการขออนุญาตสร้างวัด ตั้งวัดตามขั้นตอน และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๗) และ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๐) ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แล้วแต่กรณี

๘. วัดที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา ซึ่งมีคุณลักษณะตรงตามข้อใดข้อหนึ่งของหลักเกณฑ์ในข้อ ๔ ให้จัดทำเรื่องยื่นต่อสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (วัดในเขตกรุงเทพมหานคร) หรือยื่นต่อสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด (วัดในสวณภูมิภาค) ผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดไปยังสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ตามแบบที่กำหนดในท้ายระเบียบนี้

๙. ให้กองพุทธศาสนสถานกำหนดรูปแบบ และวิธีการจัดทำทะเบียนวัดในพระพุทธศาสนา เพื่อให้ได้ข้อมูลรายละเอียดของวัดที่ราชอาณาจักร และประสานสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด เพื่อการตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลวัดให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน

๑๐. ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด จัดทำทะเบียนวัดในสังกัดจังหวัด โดยประสานกับกองพุทธศาสนสถานเพื่อให้มีข้อมูลรายละเอียดที่ถูกต้องตรงกัน และเป็นปัจจุบัน

๑๑. ให้ผู้อำนวยการกองพุทธศาสนสถานรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(นางจุฬารัตน์ บุณยากร)

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ